Dosarul nr. 4r-4848/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-240964732-02-4r-14112024 Judecătorul: Catană Angela

D E C I Z I E

19 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Cecan Silvia
Judecătorii Schibin Vladislav și Băbălău Denis

a judecat, fără participarea părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI Agaci Mihail împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1511/2024 din 20 septembrie 2024, în cauza contravențională, la contestația pornită în privința lui Placinta Andrei, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) din Codul contravențional.

Procedura înștiințării părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 620044 din 10 iunie 2024, încheiat de către agentul constatator Agaci Mihai din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, cet. Placinta Andrei, se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) din Codul contravențional, reținându-se în sarcina acestuia că, la data de 10 iunie 2024, ora 07:01 min., în loc. *****, a condus mijlocul de transport de model „Dacia Logan MCV” cu numărul de înmatriculare „*****”, contrar prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

2. Cauza contravențională, a fost expediată spre examinare conform competenței, în instanța de judecată.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1511/2024 din 20 septembrie 2024, s-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 620044 din 10 iunie 2024, prin care cet. Placinta Andrei, a fost învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) din Codul

contravențional, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. Placinta Andrei.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI Agaci Mihail a formulat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii cu dispunerea rejudecării cauzei.

5. În motivarea recursului, agentul constatator indică, că probele ce confirmă vinovăția contravenientului au fost prezentate în instanța de judecată, inspectorul s-a condus la întocmirea procesului- verbal după ce a prezentat cet. Plăcintă Andrei probele acumulate. Totodată instanța eronat o ajuns la concluzia ca agentul nu a demonstrat vinovăția. Mai mult ca atât trezește suspiciuni în faptul cum instanța a ajuns la această concluzie, fapt ce denotă că, ultimul nici nu intrat în esența încălcării contravenientului.

6. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

7. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe, însă până la data examinării recursului în adresa instanței de recurs nu a parvenit nici o referință.

8. *Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul ajunge la concluzia că recursul este fondat şi urmează a fi admis, cu casarea în totalitate a hotărârii atacate şi cu dispunerea rejudecării cauzei în primă instanţă, din următoarele considerente.*

9. Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.2) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.*

10. Colegiul reiterează că, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

11. Conform art.458 din Codul contravențional, *la examinarea cauzei contravenționale în fond, instanța de judecată urma să soluționeze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care*

înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărârii emise.

12. În temeiul prevederilor art.462 alin. (1) din Codul contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

13. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

15. Potrivit materialelor cauzei, se constată că, la data de 10.06.2024, de către agentul constatator Agaci Mihial, din cadrul INSP al IGP al MAI, în privința lui Placinta Andrei a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție privind săvârșirea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (4) din Codul contravențional și anume pentru faptul că, " *la data de 10 iunie 2024, ora 07:01 min., în loc. *****, a condus mijlocul de transport de model „Dacia Logan MCV" cu numărul de înmatriculare „*****", contrar prevederile pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere*".

16. Fiind învestită cu examinarea prezentei cauze, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1511/2024 din 20 septembrie 2024, s-a declarat nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 620044 din 10 iunie 2024, prin care cet. Placinta Andrei, a fost învinuit în săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. Placinta Andrei.

17. În motivarea soluției enunțate, prima instanța a concluzionat că, la emiterea contravenției nu a fost respectat art. 443, 445 din Codul contravențional, întrucât, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu indicarea eronată a timpului comiterii contravenției.

18. Cu titlu de principiu, Colegiul subliniază că, potrivit art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul*

contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii. Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).

19. Conform art. 445 din Codul contravențional, *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.*

20. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii recurate, prin prisma prevederilor legale aplicabile speței, instanța de recurs constată că, prima instanță prematur și nejustificat a conchis de a înceta procesul contravențional intentat în privința lui Placinta Andrei, în baza 233 alin. (4) din Codul contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție.

21. Reieșind din constatările primei instanțe, Colegiul conchide că, hotărârea primei instanțe este bazată pe argumente superficiale privind temeiul de declarare a nulității procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI05 620044 din 10 iunie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI,

Agaci Mihai, în privința lui Placinta Andrei, în baza art. 233 alin. (4) din Codul contravențional.

22. Colegiul atestă că, instanța de fond a expus circumstanțele de fapt ale cauzei fără a da o aprecierea acțiunilor și probelor prezentate de către agentul constatator, or, simpla invocare a prevederilor legale nu constituie o hotărâre motivată prin prisma art.462 din Codul contravențional.

23. În acest context instanța de recurs reține că, prima instanță a adoptat o hotărâre nemotivată, iar temeiurile indicate în hotărârea respectivă privind anularea procesul-verbal cu privire la contravenție, vin în contradicție cu materialele cauzei și circumstanțele stabilite la caz, întrucât, constatarea judecătorului de instrucție privind întocmirea procesului-verbal contravențional seria/nr. MAI05 620044 din 10 iunie 2024 cu indicarea incorectă a timpului săvârșirii contravenției, vine în contradicție cu nulitatea absolută stabilită.

24. Distinct, Colegiul relevă că, în speța dedusă judecății prima instanță deși își întemeiază concluzia în temeiul prevederilor art.443 și 445 din Codul contravențional, a emis o hotărâre pripită prin prisma prevederilor legale enunțate, fără a fi reținute prevederile *Deciziei Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravențional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție) (Sesizarea nr.158g/2018) nr. 32 din 29.11.2018 (în vigoare 29.11.2018*).

25. În această ordine de idei, instanța de recurs constată la caz că, prima instanță la examinarea cauzei respective, nu a luat în considerare că, lipsa unor mențiuni din procesul-verbal contravențional nu poate duce la nulitate absolută. Art. 445 din Codul contravențional, care prevede nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție în cazul neconsemnării în acesta a datelor şi faptelor indicate la art.443 din Codul contravențional a fost declarat neconstituțional. De asemenea, a fost declarat neconstituțional textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional, care prevede că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată circumstanța prevăzută de articolul 445, instanța încetează procesul contravențional.

26. Analizând sesizarea, Curtea a observat, că prevederile contestate sunt rigide și insensibile în privința circumstanțelor, pentru că sancționează procesul-verbal cu privire la contravenție cu nulitatea absolută, în cazul în care acesta nu conține cel puțin una dintre mențiunile stabilite de lege. Potrivit Curții, din această perspectivă, legea nu le acordă instanțelor de judecată posibilitatea de a înlătura erorile care nu pot afecta, în mod obiectiv, caracterul echitabil al procesului.

27. Astfel, Colegiul reiterează că, spre deosebire de reglementările din Codul contravenţional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferenţieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit art.251 alin. (2) din Codul de procedură penală, se sancţionează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competenţa *rationae materie* sau *ratione personae,* la sesizarea instanţei, la compunerea acesteia şi la publicitatea şedinţei de

judecată, la participarea părţilor în cazurile obligatorii, la prezenţa interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

28. Mai mult ca atât, de vreme ce legiuitorul a făcut o distincție, sub aspectul sancțiunii, între mențiunile pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal de constatare a contravenției, rezultă că și natura nulităților va fi diferită, în raport cu tipul de omisiune constatată.

29. Din perspectiva prevederilor menționate se stabilește faptul că declararea nulă a procesului-verbal a fost realizată pe motive pur formale, ceea ce reprezintă garanții excesive pentru contravenient.

30. Instanța de recurs învederează că, chiar în situaţia ipotetică în care agentul constatator nu ar fi respectat dispoziţiile art. 445 din Codul contravențional, privind indicarea timpului săvârșirii contravenției, sancţiunea nicidecum nu duce la nulitatea absolută a procesului verbal. Or, această carență nu afectează în mod esențial fondul cauzei, atât timp cât, agentul constatator este în drept să furnizeze în cadrul ședinței de judecată probe suplimentare cu privire la contravenția comisă de făptuitor.

31. În contextul celor menționate se atestă caracterul superficial al examinării cauzei de către instanța de judecată, care, apreciind probatoriul administrat la caz, urma să stabilească caracterul veridic al contravenției imputate, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

32. Instanța de recurs indică, că în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, *procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

33. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.*

34. Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţa importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin*

intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit.

35. Potrivit art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, *procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.* Iar, potrivit art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

36. La caz, Colegiul reține că, instanța de fond până a pronunța hotărârea urma să analizeze materialele cauzei, să ofere o apreciere corespunzătoare probelor anexate la dosar, să le analizeze în ansamblu, mai mult, instanța nu a dat apreciere și motivelor invocate de agentul constatator, cu referire la existența faptei contravenționale, mai mult, instanța a omis să aprecieze probele și prin prisma normelor materiale.

37. Potrivit prevederilor art. 2 din Codul contravențional, *scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.*

38. Conform art. 20 a Constituției Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectiva din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile şi interesele acesteia au fost violate.*

39. Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele nu au fost respectate întocmai de către instanță ceea ce a dus la emiterea unei hotărâri nemotivate.

40. În acest context, instanța deși era obligată să examineze și să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens în cererea înaintată, potrivit acestor prevederi legislatorul a prevăzut expres rolul activ pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanțelor cauzei. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza *Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06*, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să

demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs". Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (*c.f. Hirvisaari vs Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001*).

41. CEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61*). Curtea evidențiază că trebuie să se ţină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006*).

42. Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părţi că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanţa o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

43. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-şi motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) §85*).

44. Din cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanțele ierarhic inferioare fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate inclusiv de agentul constatator constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

45. Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii,

precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

46. Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale astfel, la judecarea cauzei, se constată erori judiciare. Aceste erori judiciare se exprimă prin modul de cercetare şi apreciere a probelor prezentate de părţi, de gradul de percepție şi analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează cererea, astfel nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

47. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

48. Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond. La o nouă examinare, instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate mai sus şi să emită o hotărâre legală, întemeiată şi motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

49. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct. 2) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Agaci Mihai, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1511/2024 din 20 septembrie 2024 și dispune rejudecarea cauzei în prima instanță, de către un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Cecan Silvia

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Băbălău Denis